

सुमनुस्त्वस्य पुत्रोऽभूत् सुकर्माख्यायभूत् सुतः ।
अधीतवन्तावेकैकां संहितां तौ महासुवी ।
आहसं संहितामेदं सुकर्मा तत्सुतस्ततः ।
वकार तच्च तच्छिष्यौ जगन्नाते महाव्रतौ ।
हिरण्यनाभिः कौशल्याः पौष्पञ्जिष्व दिजोत्तमः ।
उदीच्याः सामगाः शिष्यास्तस्य पञ्चशतः ।

सूताः ॥

हिरण्यनाभासावयः संहिता येदिजोत्तम ।
शुद्धीतास्तोऽपि चोच्यन्ते पण्डितैः प्राच्य सामगाः ॥
लोकाभिः कथमिषैव कुषोदिलोकांस्तथा ।
पौष्पञ्जिशिष्यास्तद्देः संहिता बहुलीकृताः ॥
हिरण्यनाभशिष्यश्च चतुर्विंशतिसंहिताः ।
प्रोवाच कृतिनामासौ शिष्यश्चः सुमहामतिः ॥
तैश्चापि सामवेदोऽसौ श्रद्धाभिर्बहुलीकृतः ॥*

अथर्ववेदस्य संहिता यथा,—
“अथर्वनामथो वस्ये संहितानां समुच्चयम् ।
अथर्ववेदं स मुनिः सुमनुरमितदुतिः ॥
शिष्यमध्यापयामास कवन्वं सोऽपि तद्विधा ।
कृत्वा तु वेददर्शाय तथा पण्याय दत्तवान् ॥
वेददर्शस्य शिष्यास्तु मोदो ब्रह्मवल्किष्य ।
शौल्कायनिः पिप्पलादस्तथाप्यो मुनिसत्तमः ॥
पथस्यापि त्रयः शिष्याः कृता येदिज संहिताः ।
जाजलिः कुसुदादिश्च तृतीयः शौनको द्विजः ॥
शौनकश्च द्विधा कृत्वा ददावेकान् वभ्रवे ।
द्वितीयं संहितां प्रादात् सैन्धवायनसंज्ञिने ॥
सैन्धवा सुक्लकेशश्च भिन्नवेदा द्विधा पुनः ।
नक्षत्रकण्ठो वेदानां संहितानान्तयेव च ॥
चतुर्थः स्यादङ्गिरसः शान्तिकल्पश्च पञ्चमः ।
अष्टाष्टाथर्वनामेते संहितानां विकल्पकाः ॥”

इति विष्णुपुराणे २ अंशे ६ अध्यायः ॥
अन्यत् कूर्मपुराणवत् ॥ * ॥ अपरश्च ।
“वेदो हरेर्वाक् सावित्री वेदमाता प्रतिष्ठिता ।
त्रिगुणश्च त्रितुल्यश्च तेन विभ्राः प्रतिष्ठिताः ॥
दशयज्ञैः संस्कृता ये ब्राह्मणा ब्रह्मवादिनः ।
तच्च वेदाश्च लोकानां त्रयाणामिह प्रोचकाः ॥
यज्ञाध्ययनदानादितपःखाध्यायसंयमे ।
प्रोचयन्ति हरिं भक्ता वेदतन्त्रविधानतः ॥”

इति कल्किपुराणे २ अध्यायः ॥ * ॥
वेदोक्तकर्म्म कर्त्तव्यं यथा,—
“श्रुतिस्मृतिसदाचारविहितं कर्म्म केवलम् ।
सेवितव्यं चतुर्वर्ण्यैर्भज्यः केशवं सदा ॥
अन्यथा निरयं याति कुमार्गगणसेवनात् ।
अतो वेदविस्मृष्टार्थं शास्त्रोक्तं कर्म्म संयजेत् ॥”

इति पाद्मोत्तरखण्डे १० अध्यायः ॥ * ॥
वेदाचाराङ्गोक्तिकाचारो बलवान् यथा,—

पार्वत्युवाच ।

“केवलं वेदमाश्रित्य कः करोति विनियंयम् ।
बलवान् लौकिको वेदाङ्गोक्तिकाचारश्च कथ्यते ॥”
इति ब्रह्मवेवर्त्ते गणपतिखण्डे ९ अध्यायः ॥ * ॥
अथ वेदस्य स्थितिकालः ।
“कथेर्दशसहस्रान्ति ययौ त्वहा हरेः पदम् ।
वेणवाश्च पुराणानि श्रद्धानि आहृतर्पणम् ॥

वेदोक्तानि च कर्म्माणि ययुस्तेः साहमेव च ।
हरिपूजा हरेर्नाम तत्कौत्सिगुणकीर्त्तनम् ॥
वेदाङ्गानि च शास्त्राणि ययुस्तेः साहमेव च ।
सत्त्वधर्मः सत्यश्च वेदाश्च यामदेवताः ॥”

इति ब्रह्मवेवर्त्ते प्रकृतिखण्डे ६ अध्यायः ॥ * ॥
आयुर्वेदस्योत्पत्तिरुच्यते यथा,—

“यदक्रभ्यः पञ्चसंख्यागतेभ्यो

वेदा जाता ऋगयजुःसामभेदाः ।

आयुर्वेदोऽथर्ववेदश्चेति कणादः ॥

आस्ते वेदः पञ्चमो वेदकाण्डो

वेता कश्चित्तस्य नास्ते मधेशात् ।

तस्माद्वाताधेत तस्मात्तुराघाट-

तस्माज्ज्ञात्वा वक्तुमर्हामि शास्त्रम् ॥”

इति गूढबोधः ॥

“हिताहितं सुखं दुःखमायुक्तस्य हिताहितम् ।
मानश्च तच्च यन्नोक्तमायुर्वेदः स उच्यते ॥”

इति सुखबोधः ॥ * ॥ * ॥

चतुर्वेदानां विवरणं यथा । अथातश्चरणयूहं
आख्यास्यामः । तत्र यदुक्तं चातुर्वेदम् । चत्वारो
वेदा विज्ञाता भवन्ति । ऋग्वेदो यजुर्वेदः
सामवेदोऽथर्ववेदश्चेति । तत्र ऋग्वेदस्याष्टौ
स्थानानि भवन्ति । चर्चाश्रावकः १ चर्चकः २
श्रवणीयपारः ३ क्रमपारः ४ क्रमरथः ५
क्रमजटः ६ क्रमशटः ७ क्रमदक्षश्चेति ८ ।
चतुर्व्यायायनमेतेषाम् । शाखाः पञ्चविधा
भवन्ति । आश्वलायनी १ संख्यायनी २
शाकला ३ वास्कुला ४ माण्डूकीयाश्चेति ५ ।
तेषामध्ययनम् । अध्यायाश्चतुःषष्टिः । मण्ड-
लानि च दशैव तु ।

“एकचं एकवर्गस्यादेकश्च नवकस्तथा ।

द्वौ वर्गौ द्वे ऋचौ त्रये त्रीणि ऋचश्चतु-

स्ततम् ॥

चतुष्टयं समाख्यातं षट्सप्तयुत्तरं शतम् ।

पञ्चर्चं द्वादश शतान्यष्टाविंशोत्तराणि च ॥

शतत्रयं षड्रचं सप्तपञ्चाशदुत्तरम् ।

सप्तर्चमेकान्न त्रिंशदुत्तरं शतमेककम् ॥

अष्टर्चाः पञ्चपञ्चाशद्दर्गाः स्युर्नाधिकोत्तराः ।

वर्गाणां परिसंख्यातं द्वे सदस्ये षडुत्तरे ॥

सहस्रमेकं स्रुतानां त्रिंविंशद् विकल्पनाम् ।

दशसप्तसु पच्यन्ते संख्यातं वै पदक्रमम् ॥

एकशतं सहस्रं वा द्विपञ्चाशत् सहस्राहम् ।

एतानि च चतुर्दश वाशिष्ठानाम् । इतरेषां

पञ्चाशीतिक्रमकाये तु वेदथम् । चतुर्विंशत्-

सहस्राणि दिक्खणानां सहस्राणां द्वाविंशत्

षोडशोत्तराः । चत्वारिंशत्सहस्राणि द्वाविं-

शतश्चाष्टसहस्राणि ।

ऋचां दशसहस्राणि ऋचां पञ्चशतानि च ।

ऋचामशोतिपादश्चेतुपरायणमुच्यते ॥

एक ऋचैकवर्गश्च एकश्च नवकस्तथा ।

द्वौ वर्गौ द्वे ऋचौ त्रये त्रीणि ऋचि शत-

न्तथा ॥

सहस्रमेकं स्रुतानां पञ्चानां शतमानविंशतिः ।

सप्तकानां द्वे च सप्तोत्तरे शते । चतुर्दशै त्रीणि

शतानि षट्कानां त्रीण्याः षड्विंशकानाम् ॥*

यजुर्वेदस्य षड्शीतिर्भेदा भवन्ति । तत्र

चरकाणां द्वादशभेदा भवन्ति । चरकाः १

आङ्गरकाः २ कटाः ३ प्राच्यकटाः ४ कपिल-

कटाः ५ औपमन्याः ६ आरलकटाः ७ चारा-

यणीयाः ८ वारायणीयाः ९ वार्त्तान्तवेयाः १०

श्वेताश्वतराः ११ श्वेताश्वेतरा इति वा

पाठः । मैत्रायणीयाश्चेति १२ । तत्र मैत्राय-

णीयानां सप्तभेदा भवन्ति । मानवाः १

दुहभाः २ चैकेयाः ३ वाराहाः ४ हारिद-

वेयाः ५ श्यामाः ६ श्यामायनीयाश्चेति ७ ।

तेषामध्ययनमष्टौ । यजुःसहस्राण्यधीत्य शाखा-

पारो भवति । तान्येव द्विगुणान्यधीत्य पदपारो

भवति । तान्येव त्रिगुणान्यधीत्य क्रमपारो

भवति । षड्ज्ञान्यधीत्य षड्ज्ञविद्ववति । शिखा १

कण्ठो २ आकरणम् ३ निरुक्तम् ४ हृन्दो ५

ज्योतिषमिन्द्राणि ६ । तत्र प्राच्योदीच्यां

नेर्द्वयं निरुक्त्यः । तत्र वाजसनेयानां सप्त-

दशभेदा भवन्ति । जावालाः १ औघेयाः २

काण्वाः ३ माध्यन्दिनाः ४ प्रापीयाः ५ तापा-

यनीयाः ६ कापालाः ७ पौड्रवृत्ताः ८ आव-

टिकाः ९ पामावटिकाः १० परमावटिकापि

पाठः । पाराशरीयाः ११ वैधेयाः १२ वैनेयाः

१३ औघेयाः १४ गालवाः १५ वैजवाः १६

कढायनीयाश्चेति १७ । प्रतिपदमनुपदं हृन्दो

भाषा धर्म्मो मीमांसा न्यायस्तर्क इत्युपाङ्गानि ॥

उपज्योतिषम् । साङ्गलक्षणम् । प्रतिज्ञान-

वाक्यम् । परिसंख्या । चरणयूहम् । आङ-

कण्यः । प्रवराध्यायश्च । शास्त्रम् । क्रतुः ।

संख्यानः । आगमः । यज्ञम् । पार्श्वान् ।

होत्रकम् । पारथ्याहुत्रोत्रकमपि पाठः ।

पशवः । उक्त्यानि । कूर्मलक्षणमित्यष्टादण

परिशिष्टानि ।

“द्वे सदस्ये श्रुते न्युने मन्त्रे वाजसनेयके ।

इत्युक्तं परिसंख्यातमेतत् सकलं सशुक्रियम् ॥

यस्यां परिसंख्यातं ब्राह्मणश्च चतुर्गणम् ।

आदावारभ्य वेदान्तं ब्रह्मशास्त्रतिपूर्वकम् ।

वेदमध्याय एतेषां होमान्ते तु समारभेत् ॥”

तत्र तैत्तिरीयकाणाम् द्विभेदा भवन्ति ।

औत्थाः १ खमथोऽपि पाठः । खाडिकेया-

श्चेति २ । तत्र खाडिकेयानाम् पञ्चभेदा

भवन्ति । आपस्तम्बी १ बौधायनी २ सत्या-

घाटी ३ हिरण्यकेशी ४ औघेयाश्चेति ५

औघेयो च पाठः । तत्र कठानान्तपमान-

विशेषाः । चतुश्चत्वारिंशत्पयन्यान् ।

“मन्त्रब्राह्मणयोर्वेदस्त्रिगुणं यच्च पश्यते ।

यजुर्वेदः स विज्ञेयः शेषाः शाखान्तराः

सूताः ॥ * ॥

सामवेदस्याखिलसहस्रभेद आसीत् । अखिल-

स्थाने किल इति भाष्यसम्मतः । अनध्याये-

षधीयानास्ते शतक्रतुवज्जेभाभिहताः प्रगटाः ।